A°. 1835. N°. 25.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 26 Februarij.

FRANKFORT, den 22sten Februarij.

Volgens geloofwaardige berigten, welke bij de Badensche regering ontvangen zijn, worden er tegenwoordig in verscheiden kantons van Zwitserland vergaderingen van Duitsche handwerkslieden gehouden, en worden daar de grofste smaadschriften tegen de Duitsche vorsten en regeringen gedrukt, in de afgesprokene en toegelatene vergaderingen voorgelezen, en ook door afgezondene handwerksgezellen in de Duitsche naburige landen, heimelijk verspreid. Buitendien staan deze vergaderingen onderling met elkander in verband; er worden onder haar gewelddadige ondernemingen tegen Duitschland afgesproken, welke, wanneer zij niet tot stand komen, nogtans den geest van bandeloosheid en oproer bij deze handwerkslieden op eene voor alle toekomst verderfelijke wijze aanwakkeren en onderhouden, en, wanneer zij ten uitvoer mogten gebragt worden, wel is waar overal geen wezenlijk gevolg zouden hebben, maar ten verderve uitloopen dergenen, die ze begonnen hadden, intusschen toch ook over enkele ingezetenen des lands, door roof, plundering en op andere wijze onnoemelijk veel onheil zouden brengen. Deswege heeft de Badensche regering een besluit genomen, waarvan de voornaamste bepalingen hierop nederkomen: 1. Alle in gansch Zwitserland zich bevindende Badensche handwerksgezellen zullen binnen vier weken, na de afkondiging dezes, dit land moeten verlaten en naar hunne haardsteden terugkeeren. 2). Het verbod van het rondreizen van Badensche handwerkslieden in het kanton Bern wordt tot gansch Zwitserland uitgestrekt. 3). Aan alle handwerksgezellen, zonder onderscheid van hun geboorteland, wordt het inkomen van Zwitserland langs de Badensche grenzen verboden.

— De hertogin *van Berry* moet voor eenige dagen, geheel in stilte en zonder dat haar iemand kende, te Frankfort aangekomen zijn. Dit is althans het algemeene gerucht. Er moet voor haar bij een groot bankiershuis ter dezer stede een credit van 27,000 fl. geopend zijn. Daar te gelijker tijd het gerucht in omloop kwam, dat don *Miguel* plotseling uit Rome was verdwenen, gaf dit aanleiding tot allerlei vermoedens en gissingen. Dit laatste gerucht, allereerst door Engelsche dagbladen verspreid, heeft zich echter niet bevestigd. Berigten uit Rome, tot den 12den dezer, melden er niets van, maar uit dezelve blijkt integendeel, dat don *Miguel* den 6den Februarij nog op het Vatikaan is geweest.

— De gewezen Pruissische gezant te Napels, de graaf *van Lottum*, onlangs tot gezant te 's Gravenhage benoemd, is op zijne reis naar Holland den 11den dezer door Rome gekomen.

— De Jezuiten te Rome hebben een lid hunner orde, *Andreas Bobolo* genaamd, geboren in 1592 uit eene adellijke familie in Polen, onder het getal der zaligen laten opnemen. Deze uitspraak is bij een dekreet van den Paus bekrachtigd. De zalige heeft voor de uitbreiding van de katholijke godsdienst in 1657 den marteldood ondergaan.

— Volgens handelsberigten uit Smijrna, welke men te Konstantinopel ontvangen heeft, zou *Ibrahim*-pacha nog niet uit Syrie naar Egypte vertrokken zijn. Dit heeft op nieuw vermoedens tegen den onder-koning van Egypte doen ontstaan, alsof zijne berigten nopens het terugroepen van zijnen zoon maar opgemaakt zijn, ten einde de voortzetting van zijn plan, om zich onafhankelijk te verklaren en zijne magt nog meer uit te breiden, te bedekken. Ook wil men, dat Engeland en Frankrijk door hunne gezanten of agenten bij den onderkoning eene geheel andere taal dan bij de Porte zouden voeren, en openlijk zich tegen *Mehemed-Ali* verklaren, maar in 't geheim het met hem eens zijn. In Syrie ziet het er intusschen droevig uit; het land is overal verwoest, en het zal lang duren eer hetzelve de verlorene welvaart herwint. «Hier,» zoo schrijft men uit Konstantinopel, «stelt men alles in het werk om zich te europiseren; het aanleggen van wegen en het oprigten van brievenposten wordt met veel ijver voortgezet. Ook schijnt de Sultan het gebruikelijke middel, om op de zeden en gewoonten der volken door openbare vermakelijkheden te werken, te willen aanwenden, en zelfs spelen en uitspanningen te willen invoeren, gelijk ze in Europa gevonden worden. Men behoeft zich niet te verwonderen als hier eerlang een schouwburg gebouwd, en eene Italiaansche opera te Konstantinopel geopend wordt. De Sultan zelf heeft groot behagen in den zang: op de avondpartijen, welke sedert veertien dagen hem ter eere bij de Frankische gezanten gegeven worden, en op welke hij, tot verbazing der hoofdstad, nooit markeert, betuigt hij steeds met verrukking zijne ingenomenheid met het talent der zangers, ofschoon hij de talen niet kent, waarin de stukken voorgedragen worden. In 't algemeen is het een zonderling schouwspel, den Sultan zonder eenige praal, alleen vergezeld van twee officieren, op openbare wandelplaatsen te zien verschijnen en met de wandelaars zich onderhouden. Men meent in eene andere residentie verplaatst te zijn, en gelooft zijne oogen niet, als men den navolger van den grooten profeet onbekommerd onder het volk wandelen en zich met derzelfs doen en laten bemoeijen ziet. In den loop dezes jaars zal de Kroonprins zijnen eigenen hofstaat bekomen, en waarschijnlijk zal hij dan aan de hand van zijnen vader zich aan de verbaasde menigte vertoonen. Of het staatkundig zij, om zich op deze wijs populair te willen maken, is nog te bezien. Dat de aan nieuwigheden gewone bevolking der hoofdstad zich daarover verheugt, lijdt geenen twijfel; doch dat men in de provincien anders denkt, blijkt uit de bitterheid, waarmede men reeds in den naasten omtrek van Konstantinopel van de wandelingen des Sultans hoort spreken. Doch aldaar leven ook nog vele aanhangers van het oude Janitsarendom, wien alles een doorn in de oogen is, wat de Sultan doet, en die het volk tegen hem trachten in te nemen. Voor eenige dagen werd van eene ontdekte zamenzwering tegen den Sultan gesproken. De zaak schijnt echter zoo niet verhoudt, althans van weinig beteekenis te zijn.»

PETERSBURG, den 14den Februarij.

De tegenwoordige winter is in ons hooge noorden te merkwaardig, dan dat men daarvan geene melding zou maken. Eene onafgebrokene afwisseling van temperatuur en eene heerschende buitengemeene zachtheid zijn deszelfs voornaamste kenmerken. De afwisseling van temperatuur is zoo menigvuldig en spoedig, dat wij niet zelden in eenen dag het [illegible] van verscheidene jaargetijden te gelijk beleven. Ofschoon reeds in Februarij, hebben wij ons nogtans tot dus verre geene week lang over eenen echt Russischen winter te verblijden gehad. Kortstondige koude van 8 — 10 graden *Reaumur*, die eenige dagen dikwerf slechts eenige uren aanhoudt, daarop plotseling een sneeuwjagt met hevige Zuid-Weste winden; vervolgens aanhoudende regenbuijen met eene zachte lentelucht, waarbij de thermometer tot drie graden warmte rijst, zijn de verschijnselen, die hem tot dus verre bij ons onderscheiden.

Op gelijke wijze is hij in de Oostzee-provincien en de westelijke gouvernementen geweest; hoewel hij, volgens brieven en verhalen van reizigers, in de meeste gouvernementen van Middel-Rusland, voornamelijk in en om Moskou, in de laatste maanden van 1834 zeer streng schijnt geweest te zijn. — Op den gezondheidsstaat der bevolking, op den toevoer van onderscheidene behoeften uit de binnen-gewesten, welke deze residentie zoo noodig heeft, en eindelijk op het gelukken des winterkoorns kan de tegenwoordige winter niet dan van nadeeligen invloed zijn.

MUNCHEN, den 18den Februarij.

De afdeeling Grieksche vrijwilligers, welke den 16den van hier vertrokken is, bestaande uit 5 onder-officieren en 58 soldaten, staat onder kommando van eenen onderofficier, die in den jare 1831, onder den generaal *Chassé*, de verdediging der Citadel van Antwerpen bijgewoond heeft en met het Hollandsche eerekruis versierd is.

LONDEN, den 21sten Februarij.

Eergisteren is het nieuwe parlement voor 't eerst bijeengekomen, en heeft het huis der gemeente zijnen voorzitter verkozen. Deze verkiezing, waarop de openbare aandacht gedurende de laatste weken met zulk eene buitengewoon groote belangstelling gevestigd was, en waarvan de uitslag tot op het laatste oogenblik geheel onzeker was, is ten nadeele van de ministerielen uitgevallen. De kandidaat der vereenigde [illegible] le partij, de heer *Abercromby*, heeft 316, en daarentegen de ministeriële candidaat, de heer *Ch. Manners Sutton*, slechts 306 stemmen bekomen de eerstgemelde is dus met eene meerderheid van *tien* stemmen tot president benoemd.

De bladen van de anti-ministeriele partij juichen over deze zegepraal, en voeren over het algemeen een hoogen toon; steunende op dezen eersten goeden uitslag hunner pogingen, vleijen zij zich met het denkbeeld, dat zij eerstdaags, bij gelegenheid van de stemming over het adres van antwoord op de openings-rede des Konings, de ministers zullen dwingen, om af te treden. De gematigde Whigs verklaren, dat zij zich dan vergenoegen zouden met eene gedeeltelijke verandering van het bewind, namelijk met het ontslag van de ultra-tory's, zoo als de heeren *Herries*, *Goulburn*, *Stormont* en *Knatchbull*, en derzelver vervanging door erkende voorstanders van hervormingen in kerk en staat.

De ministerielen zijn over de verwerping van hunnen candidaat ten hoogste verbolgen, en beklagen zich, dat sommige leden, welke beloofd hadden voor den heer *M. Sutton* te zullen stemmen, hun woord verbroken hebben. — Wat, verder, de gevolgen der presidents-verkiezing aangaat, verkondigt men van de zijde dezer partij thans op nieuw, dat de ministers « hunne vlag aan den mast zullen spijkeren,» en alzoo tot het uiterste volhoudende, aan hunne vijanden de verantwoordelijkheid eener verdere vernieling van de Britsche constitutie zullen overlaten.

De beraadslaging, welke de verkiezing is voorafgegaan, is, even als de geheele zitting, opmerkelijk geweest. Er waren 626 van de 658 leden ter vergadering tegenwoordig; nog nooit waren de leden bij eene eenige gelegenheid in zulken volledigen getale opgekomen. In den omtrek der vergaderzaal was, van den vroegen morgen af aan, eene groote volksmenigte te zamengestroomd, welke de voorbijkomende parlements-leden, die tot de bewegings-partij behooren, luide toejuichte, maar daarentegen met een woest geschreeuw hunnen afkeer van de leden der tegenpartij aan den dag legde. Een groot aantal politie-beambten heeft de orde voor het overige bewaard.

Op de door den heer *Hume* gedane vraag, wanneer men de koninklijke openingsrede te wachten had, heeft de minister *Peel* geantwoord, dat dezelve, althans indien tegen dien tijd een voldoend aantal leden beëedigd zal zijn, allerwaarschijnlijkst op aanstaanden Dingsdag zal gehouden worden.

In het huis der lords heeft gisteren eene daartoe door Z. M. benoemde commissie, aan welkers hoofd zich de lord-kanselier bevond, aan den ontboden heer *Abercromby*, volgens gewoon gebruik, Zr. Ms. goedkeuring en bekrachtiging gegeven aan de daags te voren uitgebragte keus op zijnen persoon tot spreker van het huis der gemeenten. Overigens heeft men zich dien dag, zoowel in het huis der lords als in dat der gemeenten, verder uitsluitend met het beëedigen van een aantal leden bezig gehouden.

De *Times*, welk blad eergisteren morgen nog stellig verwachtte, dat de te doene keus van eenen spreker voor het huis der gemeenten op den ministerielen kandidaat, den heer *C. M. Sutton*, vallen zou, vaart thans zeer sterk tegen verkiezen van den ex-minister *Abercromby* uit, en zegt met duidelijke woorden, dat het niet de vroeger door kwalijkgezinden ingebragte valsche beschuldigingen zijn, welke eerstgenoemden niet hebben doen verkiezen, maar dat de oorzaak hiervan alleen in het aan zich zelven ongelijk blijven van een aantal Whig-leden moet gezocht worden, wier doel, door het onttrekken van hun vertrouwen aan den heer *Sutton* en het schenken van hetzelve aan den heer *Abercromby*, niet zoo zeer was eenen anderen spreker in het huis der gemeenten te erlangen, dan wel, zoo mogelijk, Z. M. tegenwoordig ministerie door bewuste keuze op nieuw te doen aftreden. Gezegd blad schijnt echter de op gisteren avond uitgebragte keus op eenen spreker, ofschoon dan al niet in den geest van het ministerie uitgevallen, geenszins als gelijk staande met eene nederlaag van het ministerie en dus als de voorbode van eene aanstaande verandering te beschouwen, en meent, dat, wanneer hierna andere vraagstukken ter tafel zullen komen, de oppositie niet meer in staat zal zijn om zulk eene meerderheid in het huis der gemeenten te vereenigen.

's GRAVENHAGE, den 24sten Februarij.

Gisteren heeft Z. K. H. de Prins *van Oranje* wederom een bijzonder gehoor verleend, om de gelukwenschen wegens Hoogstdeszelfs gelukkige herstelling te ontvangen.

Des avonds is er bij den Russischen minister, graaf *Potemkin*, eene soirée gehouden, waarop HH. KK. HH., de twee oudste zonen van den Kroonprins, tegenwoordig waren. De jongste zoon, alsmede H. K. H. Prinses *Sophie*, dochter van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses van *Oranje*, hebben de voorstelling in den Franschen schouwburg bijgewoond.

AMSTERDAM, den 22sten Februarij.

Beurs van den 20sten Februarij.

De heden ontvangen Engelsche berigten zijn eenigzins belangrijk, doordien, in plaats van den vorigen spreker *Manner Sutton*, nu de Whigs-kandidaat *Abercromby* als spreker gekozen is. Men beschouwt dit Londen te als een ongunstig voorteeken voor het Tory ministerie, en ook de beurs-speculanten deelden mede in dit gevoelen, want er had een achteruitgang in alle publieke fondsen plaats: 3 pCt. Engelsche $\frac{3}{4}$ lager; onze $2\frac{1}{2}$ pCt. bijna $1\frac{1}{2}$ pCt. Deze flaauwe stemming op de Engelsche fondsen-markt veranderde ook hier de stemming.

Fluctuatiën der prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. openden met 56, doch de vele stukken, welke voor binnenlandsche rekening ter markt gebragt werden, deden den koers tot $55\frac{11}{16}$ achteruitgaan; later ondersteunden eenige aankoopen weder de markt en blijven dezelve nagenoeg op den openingsprijs; 5 pCt. 101, $100\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$ à 101, met verkoopers voor binnenlandsche rekening; kansbiljetten 26, $25\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 26, $26\frac{1}{16}$ bij zeer veel handel. Voor Duitsche rekening kwam veel sijndikaat ter markt: $4\frac{1}{2}$ pCt. $95\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ gebleven; $3\frac{1}{2}$ pCt. van $80\frac{1}{2}$ tot $\frac{1}{8}$ gevallen en ten slotte weder $80\frac{1}{2}$ gebleven. Aandeelen handelmaatschappij $105\frac{3}{8}$ à $\frac{3}{4}$ bij trage affaire.

Spanje. Ook deze schuldbrieven gevoelden den flaauwen geest der Hollandsche effekten; 5 pCt. perpetuelen openden $46\frac{1}{2}$, vielen tot $46\frac{1}{4}$ terug en bleven $46\frac{3}{8}$; 3 pCt. $27\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; obligatien cortes, gevoelig flaauwer, waren reeds tot $45\frac{1}{8}$ achteruitgegaan, doch sloten $45\frac{1}{2}$ bij veel handel.

Rusland. Russen van 1831 en 1833 $99\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, bij eenigen handel; roebels 71, $70\frac{7}{8}$, met verkoopers.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliken $99\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $55\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; nieuwe Weener aandeelen 713 à 714 *f* doch bepaalden zich de afdoeningen tot slechts zeer kleine postjes.

Brazilianen zeer flaauw: $83\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$; ook *Columbia* merkelijk lager en van $26\frac{1}{4}$ tot $26\frac{1}{2}$ op het eind gebleven; coupons derzelve $5\frac{5}{16}$ à $\frac{3}{8}$.

Beurs van den 24sten Februarij.

Onze beurs-speculanten blijven nadere berigten uit Londen te gemoet zien; en doordien men heden niets naders van Engeland wist, leverde ook de markt weinig belangrijks op. In het begin hadden alle onze binnenlandsche fondsen het aanzien van zich te zullen verbeteren, doch vielen later tot zelfs beneden de verlaagde prijzen van gisteren.

In vreemde effekten geene merkbare variatie.

Nieuws was er hoegenaamd niets.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. 56, $55\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$ gebleven, met veel verkoopers voor binnenlandsche rekening; 5 pCt. 101, $101\frac{1}{8}$, 101, $100\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$ gesloten; kansbiljetten hadden in het begin eene neiging tot verbetering en klommen tot $26\frac{1}{8}$, doch vielen spoedig tot $25\frac{7}{8}$ terug en bleven tot dezen prijs met verkoopers. Oude sijndikaat $95\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; dito nieuwe $80\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$. Aandeelen handelmaatschappij $105\frac{3}{4}$ à 106.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $45\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$ à $\frac{3}{8}$ bij weinig omzet; 3 pCt. $27\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$ met verkoopers voor Belgische rekening; uitgestelde $15\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$. cortes meerdere beweging, $46\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, tot alle uitz vermelde prijzen werd veel verhandeld.

Alle overige vreemde schuldbrieven als gisteren.

Mengelwerk.

Het Parlement.

Toen, nu twee maanden geleden, het ministerie Melbourne aftrad, en dat van sir ROBERT PEEL aan het hoofd des bewinds in *Groot-Brittannie* werd geplaatst, deelden wij niet geheel en al in de vreugde, door sommigen deswege in *Nederland* aan den dag gelegd. Het was er wel verre af, dat wij die tijding met onverschilligheid vernamen; maar wij leeraarden, dat men den tijd behoorde af te wachten, en men uit de handelingen van het nieuwe ministererie zou moeten zien, of er uit deze verandering iets voordeeligs voor *Nederland* zou voortvloeijen. Wij voegden er bij, dat *Engelands* buitenlandsche staatkunde welligt dezelfde konde blijven, omdat dezelve toch steeds het benadeelen van andere rijken ten oogmerke heeft gehad, hetzij de Whigs, dan wel de Torys, aan het bewind waren. Maar bovenal deelden wij sommiger vreugde niet, vermits wij nog het voorbeeld van nu een paar jaren geleden, voor ons hadden, dat de Torys aan het bewind kwamen, doch weldra door de Whigs wederom werden vervangen. Wij vreesden te zeer, dat het ministerie PEEL zich niet zoude kunnen staande houden, en dat het, aangevallen door de vereenigde Wighs en Ieren, in de zittingen van het parlement eene nederlaag zoude bekomen. Zoo lang derhalve het ministerie niet boven alle dergelijke moeijelijkheden verheven zoude zijn, kon het als een vroomen wensch worden beschouwd, dat hetzelve iets ten onzen voordeele zou uitrigten. De ondervinding schijnt onze vrees te regtvaardigen. Een der eerste maatregelen van het nieuwe Britsche ministerie bestond in het ontbinden van het parlement, hetwelk nog, bij de sluiting van zijne laatste zittingen, door den koning van het land op eene minzame wijze was toegesproken, en door Z. M. was bedankt geworden voor de getrouwe medewerking, die hetzelve aan zijn bestuur had betoond, alsmede voor het toestaan van de verschillende begrootingswetten. — Na de ontbinding van het parlement, werd er onmiddelijk tot de verkiezingen van nieuwe leden overgaan. Beide partijen betwistten zich daarbij elkander de zege. Las men het Whigsche blad, dan was het zeker, dat het een hervormingsgezind parlement zoude zijn, hetwelk uit de verkiezingen zoude voortkomen; doch volgens een blad der Torys, was het even stellig, dat de ministers over de gehoudene verkiezingen tevreden waren, en dat dit reeds bij den aanvang der zitting van het parlement zoude blijken. Den 19 dezer had de eerste zitting van de beide huizen van het parlement plaats, waarbij, onder andere werkzaamheden, in het Lagerhuis ook tot de verkiezing van eenen voorzitter werd overgegaan, hetgeen voor de beide tegen over elkander staande partijen een eerste struikelblok zoude opleveren. MANNERS SUTTON, die reeds sints vele jaren deze betrekking vervuld had, en zich ook aanbeval door zijne bekende goede leiding van de handelingen van het huis, was een bekende Tory, en stond bovendien in betrekking tot het tegenwoordig ministerie. Hij verloor derhalve de stemmen van de Whigs en van de Ieren, die het oog sloegen op eenen voorstander hunner gevoelens. Weldra bleek het, dat de heer ABERCROMBY veel kans scheen te hebben, om een voornamen tegenstander van MANNERS SUTTON te worden, hoezeer vele Whigs, die hunnen voormaligen voorzitter niet ondankbaar wilden behandelen, te kennen gaven, dat het hier geene beginselen, maar personen gold, en zich tegen ABERCROMBY verklaarden. Uit de stemming, die dit pleit moest beslechten, bleek alras, dat ABERCROMBY, de voorstander der Whigs, de bovenhand, hoezeer slechts met *tien* stemmen, erlangde, en dat alzoo de Torys, ondersteund door veele gematigde Whigs, het onderspit moesten delven. Thans is de vraag: welk zal het gevolg van deze nederlaag der Torys, bij de eerst behandeld wordende zaak, zijn? Van den kant der ministers wordt aangevoerd, dat deze stemming het bewijs oplevert van de geringheid der krachten van de Whigs, die hunnen pretendent niet zouden hebben zien verkiezen, indien de ijverige tegenstanders der Regering, de Katholijken, hun geene hulp hadden verleend; dat dergelijke nederlaag, waardoor de ministers geen dadelijk nadeel lijden, hen niet zoude doen besluiten, om de portefeuilles neder te leggen, maar dat zij veeleer trachten zullen, door eene spoedige voordragt van hunne verdere hervormingsplannen, de geringe meerderheid, die zich tegen hen verklaard heeft, uit het veld te slaan. De Whigs, op hunne beurt, juichen over den uitslag eener eerste proeve, waarop zij niet hebben durven hopen, daar MANNERS SUTTON de stemmen van zoo vele Whigs in zich vereenigde; zij verwachten, naar zij zeggen, de Torys bij belangrijker werkzaamheden, en vertrouwen, dat hunne meerderheid alsdan nog grooter zijn zal. Het blijkt alzoo, dat beide de partijen hunne hoop op de toekomst vestigen, en van den tijd de bovendrijving van derzelver gevoelens verwachten. Een en ander bevestigt dienvolgens ook onze meening, dat, zoo lang het Tory-ministerie niet stevig gevestigd is, er geene verbetering der sints 1830 gevolgde staatkunde van het Britsche bestuur te onzen opzigte verwacht kan worden, en dat, bijaldien hetzelve zich mogt kunnen staande houden, het zal te bezien staan, of de buitenlandsche staatkunde daardoor wel eenige verandering zal ondergaan. Zeker is het, dat de Whigs hun gevoelen niet spoedig zullen opgeven, dat zij, in hetzelve door de volksklasse, en alzoo de groote meerderheid der ingezetenen, wordt ondersteund, en dat het Britsche kabinet voor als nog deszelfs aandacht niet zal kunnen vestigen op onze belangen en aangelegenheden, op een oogenblik, dat hetzelve met eene zoo sterke tegenpartij te kampen heeft, en zijn staan of vallen van eene geringe gebeurtenis schijnt af te hangen. Het wordt dus zaak, niet te veel van het nieuwe Britsche ministerie te verwachten. Men zou zich veelligt te zeer bedrogen vinden. Van de belangrijkheid en het gewigt der aanstaande gebeurtenissen in Groot-Brittannie doordrongen, blijft een ieder reikhalzend naar berigten van dat land en naar de aanstaande troonsrede, op den 24sten Februarij te Londen uitgesproken, uitzien.

Organisatie van de Regterlijke Magt.

Ten gevolge van de aanmerkingen van de Staten-Generaal op het eerst geredigeerd ontwerp van de Organisatie van de Regterlijke Magt, ter overlegging aan de deliberatien der Tweede Kamer derzelven weder onderworpen te worden, schijnt het groote punt van geschil te zijn, of er al dan niet in iedere provincie een hof behoort ingesteld te worden.

In artikel 166 van de grondwet is bepaald: *de Regterlijke Magt wordt alleen geoefend door regtbanken, welke bij of ten gevolge dezer grondwet worden ingesteld*, (uitgave van A. WAHLEN voor BREST VAN KEMPEN, 1825) waaruit schijnt te moeten volgen, dat de regtbanken eigenlijk de kern moeten uitmaken van de Regterlijke Magt, — tenzij onder de benaming van regtbanken, in dit artikel voorkomende, men ook de hoven hebbe te verstaan. Dan indien men dit artikel in dien zin niet moet opvatten, en de regtbanken als het voornaamste, — en het werkzaamste gedeelte zeker — van de Regterlijke Magt moet beschouwen, dan komen, ten opzigte van eene regeling van de organisatie der justitie, de hoven in een secondair aanzien.

Moet men het nu als een principe, bij de grondwet vastgesteld, aannemen, dat de regtbanken (over welker invoering, zamenstelling of verdeeling over de provinciën er thans geen verschil bij de Staten-Generaal schijnt te zijn) de Regterlijke Magt in zich, als het ware, vereenigen, of het *corps d'élite* van dezelve uitmaken: dan is de *questie*, of er één hof over alle de provinciën, dan wel of er in iedere provincie één hof behoort te zijn, mede van een *secondair* belang: — welk belang ingevolge de aangelegenheden, en bijzonder naar de *finantiële* aangelegenheden van den staat, het best schijnt beslist te kunnen worden. — De ondervinding van bijna een vierde van eene eeuw heeft voor het tegenwoordige *Oud-Nederland* voldoende bewezen, dat één hoog geregtshof voor al de provinciën, ook zonder hof van cassatie of hoogen raad, genoegzaam is geweest tot eene rigtige uitoefening en geregelde administratie van de justitie; zoodat, daar Z. M. eene commissie ter herziening van de grondwet heeft ingesteld, deze questie, in het belang van het rijk en van de justitie, gemakkelijk kan worden beslist; en schoon artikel 182 van de grondwet bepaalt: *in elke provincie is een geregtshof, ten ware bij de wet een hof over meer dan eene provincie mogt worden gesteld*, hebben de Staten-Generaal als nu meer vrijheid dan voorheen, om deswege een zoodanig stelsel aan te nemen als dezelve zullen noodzakelijk achten, naar welk sijstema de commissie tot de grondwet waarschijnlijk vervolgens hare voordragt zal doen. — Dan het laatste gedeelte van artikel 182 laat aan de Staten-Generaal, indien men van oordeel is, dat er in het belang van de justitie meer dan één hof wordt gevorderd, de volle magt om zoo vele provincien onder één hof te vereenigen, als dezelve zal oorbaar achten; (gesteld, dat het algemeen gevoelen was, dat het voor 's lands financien te kostbaar zoude zijn om in iedere provincie een hof daar te stellen), en evenzeer als men geproponeerd heeft om *vijf hoven*, ... *twee hoven* vast te stellen voor al de provinciën.

En — indien er in *iedere provincie* geen hof wordt geconstitueerd, — was dit misschien wenschelijker, daar dan toch alle denkbeeld van praedilectie, van wege het gouvernement voor deze of gene provincie, dat bij de instelling van vijf hoven zoude kunnen ontstaan, geheel en al verviel. Bij de instelling van *twee hoven* zoude b. v. een geregtshof voor de provincien *Noord-* en *Zuid-Holland*, *Zeeland* en *Vriesland*, residerende te *Haarlem*, en voor de overige provincien een geregtshof, residerende te *Arnhem*, kunnen worden ingesteld, — met behoud (in dat geval) van de hoven van assises voor die provincien, alwaar in de hoofdplaats geen hof resideerde, (Art. 183 der grondwet) De plaatsing van een hof te *Haarlem* zoude het voordeel opleveren, dat er te *Amsterdam* eene *criminele regtbank* ... dat de beschuldigden in het nabij gelegen *Haarlem* voor het geregtshof ... — en, wat *het civiele* betreft, zoude ook de nabijheid van een geregtshof en voor *Amsterdam*, waarvan wel de meeste zaken in appel voor den hove gebragt zullen worden, en voor cliënten en practizijns van niet weinig belang zijn; terwijl *Arnhem* door eene geregelde en gemakkelijke communicatie, zoo te land als te water, met de overige provincien, als een punt ter plaatsing van een geregtshof allezins recommandabel is. — En zoo kan uit verschillende oogpunten de organisatie van de justitie beschouwd worden, — die, wat het betere en beste betreft, al verder en verder kunnen worden uitgebreid en vermenigvuldigd. — Eindelijk, in het belang van de *justitiële ambtenaren* is het te wenschen, dat hun lot door eene fundamenteele wetgeving worde beslist, en de justitie op vaste en zekere grondslagen voor de toekomst gevestigd. — En dit moge ten minste daar het gevolg zijn van de deliberatiën der Staten-Generaal over de organisatie van de justitie, dat, in alle gevallen, de voordragt wegens de ambtenaren en bezoldigingen, bij de wet voorgedragen, worde aangenomen en op de tegenwoordig bestaande regterlijke ambtsbetrekkingen toegepast, daar deze toepassing toch van alle wettelijke verordeningen onafhankelijk is, en de voordragt van Z. E. den Minister van Justitie zelven aantoont, dat ten deze eene ruimere bedeeling allezins regtmatig is.

Franeker, *Februarij* 1835. N.

J. D. Meijer.

Sinds lang was het ons voornemen, onzen lezers eene beknopte levensbeschrijving mede te deelen van den beroemden regtsgeleerde, dien *Nederland* in het bijzonder, en *Europa* in het algemeen, eenigen tijd geleden, heeft verloren; een man, wiens kennis door landgenoot en vreemdeling naar waarde werd geschat, en wiens vroegtijdig afsterven door zijne talrijke vrienden, vooral door den regtsgeleerden stand nog zeer wordt betreurd. Wij willen niet langer de vervulling ... [illegible]

... [illegible] *Arnhem* in het jaar 1780. Hij ... studiën aan het athenaeum van *Amsterdam*, alwaar hij de cursus in de regten bijwoonde onder den vermaarden hoogleeraar CRAS, die, als voor het onderwijs geboren, bij de zeldzame bekwaamheid van eene duidelijke en juiste leerwijze, nog de meer zeldzame vaegde van zijne leerlingen wel te kennen, hunnen geest te doorgronden en de sterkte van elk hunner te waarderen. Verscheidene zijner leerlingen hebben een te regt verdienden naam als geleerden of als staatslieden verkregen; KEMPER, MEYER, FALCK behoorden daaronder. Na op eene wijze, die hem onderscheiding schonk, zijne studiën volbragt te hebben, werd MEYER in 1796, op pas 16jarigen ouderdom, tot Doctor in de regten bevorderd. Korten tijd te voren had hij, onder toezigt zijns schranderen leermeesters, eene opmerkelijke verhandeling geschreven tegen het gevoelen van THOMAS PAYNE: «*dat de overeenkomsten tusschen staten niet verbindend zijn voor latere regeringen.*»

MEYER wijdde zich aan de balie van de hoofdstad, en wist door zijne kunde alle hinderpalen te boven te komen, welke in dien tijd eenen jongen pleitbezorger in den weg stonden. Hij verwaarloosde inmiddels geenszins de uitbreiding van de ... kennis.

... [illegible] *van invloed zijn* ... *kan die daarop van invloed zijn?* Zijn antwoord kwam, ten gevolge van bijzondere omstandigheden, te laat in, om tot den prijs te kunnen medijveren; maar de akademie maakte daarvan eervolle vermelding in haar verslag.

Deze fraaije verhandeling, in 1804 te *Amsterdam* in het licht gegeven, en geschreven op een' ouderdom, die destijds nog voor minderjarig werd gehouden, zou eer hebben aangedaan aan den diepdenkendsten wijsgeer en den meest ernstigen geleerde. Zij getuigt op elke bladzijde van een helder oordeel, en van eene uitgebreide kunde. Zij was inzonderheid opmerkenswaardig op een tijdstip, dat de KLEINSCHROD en de FEUERBACH hunne werken nog niet aan het licht hadden gebragt; op een tijdstip, waarop de leerlingen zich niet oefenden uit werken van onze dagen, die algemeene menschlievendheid ten grondslag hebben, maar uit de bloedgierige in-folio's van CARPZOVIUS en BOEHMER.

Eenige jaren later behaalde MEYER den prijs, door de akademie van *Nimes* uitgeschreven over de vraag: «*Te bepalen het grondbeginsel der rente, de oorzaken van deszelfs veranderingen, en deszelfs betrekking tot de zedelijkheid.*»

In het antwoord op deze vraag, zoo teeder en belangrijk voor den handel en de wetgeving, ontwikkelde de heer MEYER eene geheel nieuwe theorie over de rente, en hare betrekkingen tot de zedelijkheid. Hij legde daarin de ware gronden bloot harer rijzing en daling, en wees de onvolledigheid der wetgevingen te dezen aan. Door dit antwoord verwierf de schrijver het lidmaatschap van de akademie van *Nimes*, en hij oogste deswege bij alle deskundigen veel roem in.

Tijdens het opperbewind van Koning LODEWIJK werd de heer MEYER tot lid van de tweede klasse van het instituut benoemd, alsmede tot directeur van het regtsblad.

Hij bekleedde de laatste betrekking onder het keizerrijk; en werd, bij de invoering van de Fransche wetgeving, benoemd tot regter van instructie te *Amsterdam*, alsmede tot lid en secretaris van den algemeenen departementalen raad der *Zuider-Zee*.

De invoering der nieuwe wetgeving deed, vooral in *Amsterdam*, eene menigte transitoire vraagstukken geboren worden. De heer MEYER voelde zich opgewekt deswege een werk in het licht te geven, dat ... voorkeur boven dat van CHABOT DE L'ALLIER en den beroemden MERLIN over dezelfde aangelegenheid verdient. Het zou genoegzaam zijn geweest zijn, den schrijver eene plaats van onderscheiding onder de regtsgeleerden van zijnen tijd te bezorgen.

Bij de gelukkige omwenteling van 1813 maakte MEYER een deel uit van het voorloopig regentschap te *Amsterdam*; en werd hij op de lijst der notabelen gebragt, die tot de stemming der grondwet der Vereenigde Provinciën werden geroepen.

Hij was een der voornaamste schrijvers van de *brieven van eenige regtsgeleerden over de aanstaande wetgeving*, die te *Leiden* in hetzelfde jaar het licht zagen in de Nederduitsche taal, welke de heer MEYER, in weerwil, dat hij, in punten van algemeen Europesch belang, eene meer allerwege bekende taal meende te moeten bezigen, geenszins liet ten achteren staan.

In 1815 werd hij tot secretaris aangesteld van de commissie, belast met het ontwerpen van een ontwerp van grondwet voor het Koningrijk der *Nederlanden*, en bovendien begrepen onder de eerste benoemingen van ridders der Orde van den Nederlandschen Leeuw; in het volgende jaar (1816), zat hij in de eerste openbare vergadering van het Koninklijk Nederlandsch Instituut voor.

Op zijn verzoek ontving hij, in 1817, een eervol ontslag als regter van instructie te *Amsterdam*, en van dit oogenblik af, legde hij zich op nieuw toe op het beroep van pleitbezorger, dat hij als regter van instructie niet kon uitoefenen.

Hij schreef in hetzelfde jaar eene opmerkelijke brochure *over de noodzakelijkheid eens tijdelijken hoogen raads*.

Korten tijd hierna begon hij het werk te schrijven, dat hem eenen Europeschen roem verschafte: *Geest, oorsprong en vorderingen der regterlijke instellingen der voornaamste landen in Europa*, in zes deelen, waarvan het eerste in 1818, en het laatste in 1823 in het licht kwam. Dit groote werk, hetwelk de eer had van eenen tweeden druk te Parijs, werd aldus in zes jaren voltooid.

Hetzelve is op een' breeden grondslag gevestigd; bevat de geschiedenis van de regterlijke instellingen van *Engeland*, *Frankrijk*, *de Nederlanden* en *Duitschland*. Hetzelve deed een helder licht opgaan over de geschiedenis, de wetgevingen en de staatkunde, en strekte tot eer aan het land, dat hetzelve opleverde. Wij willen niet trachten eene nieuwe lofrede op dit allerwege met zoo veel roem bekende werk te houden; want wij zouden altijd beneden deszelfs waarde blijven. Trouwens de wetenschappelijke tijdschriften van *Frankrijk* en *Engeland* hebben daarvan met bewondering gesproken, en verscheidene hoogleeraren der Duitsche universiteiten hebben daaruit den tekst hunner lessen getrokken.

In het jaar 1820 hield hij zijne bekende, opmerkelijke pleitrede in zake van LODEWIJK BONAPARTE's vordering op het paviljoen te *Haarlem*.

Hij wijdde zich sedert geheel aan het vak van pleitbezorger, en aan zijne letteroefeningen. Hij werd benoemd tot lid van de meeste letterkundige genootschappen in het vaderland, en tot correspondent van aanzienlijke akademien en maatschappijen buitenslands, zoo als te *Parijs*, *Turin*, *Göttingen*, enz. In het tijdschrift der hoogleeraren H. W. TYDEMAN en N. VAN KAMPEN, de *Mnemosyne*, leverde hij eene opmerkelijke bijdrage: *Aanmerkingen op den regel, volgens welke ieder mensch onschuldig of deugdzaam wordt verklaard, tot dat daarvan een tegenstrijdig bewijs voorhanden zij*. In 1827 was hij lid (en, zoo men wil, belast met het opstellen van het verslag) der commissie, aan welke de taak was opgedragen om beredeneerde ontwerpen ten grondslag voor de Algemeene Geschiedenis der Nederlanden te schrijven. In 1830 verscheen nog een algemeen gezocht, en om deszelfs innerlijke waarde, geprezen werk: *Over het wetten-maken in het algemeen, en in Engeland in het bijzonder*. Kort vóór zijn dood, die op den 6. December 1834 voorviel, ontving hij de orde van het legioen van eer van den Koning der Franschen.

De heer MEYER was een sieraad van het gezellig verkeer; hij had een eigenaardig gevoel, om zich op de hoogte te stellen van hen, met wie hij in aanraking kwam.

Hij was zedig; liet ten volle regt wedervaren aan de talenten van anderen, zelfs van hen, waarover hij zich had te beklagen, was daarbij goedhartig, minzaam, edelmoedig, misschien te edelmoedig. Meer dan één ongelukkige of behoeftige heeft op zijn graf tranen doen vloeijen.

IJverig pleitbezorger, verdedigde hij met vuur de zaken, die hem waren toevertrouwd, en die meestal van zwaarwigtigen aard waren. Wanneer hij pleitte, was zijne welsprekendheid niet minder bewonderenswaardig dan de grondigheid van zijne oordeelvellingen, de helderheid, welke hij over de moeijelijkste en afgetrokkenste regtspunten wist te verspreiden. Dan kon men ten volle op hem toepassen de schoone woorden van HENRION DE PANSEY: «Hij is een buitengemeen mensch, begaafd met een scherp verstand, met eene ongewone schierpzinnigheid met eenen onvermoeibaren ijver voor overdenkingen en oefening; die, over den kring der wetten zwevende, er de duistere punten van verlicht, en de bekende waarheden met nieuwen luister doet schitteren; die, niet slechts de toegangen tot de wetenschap effent, maar ze verbreedt, die den wetgevers aanwijst, wat zij doen moeten, en hun, die op zijnen weg willen voortgaan, een rigtsnoer [illegible] veilig in deze moeijelijke en uitgestrekte wetenschap kunnen volgen.»

MEYER had niet slechts de wetten van zijn vaderland beoefend, maar hij had zich op de kennis toegelegd van die van alle oude en hedendaagsche volken. Elke bladzijde van zijne *regterlijke instellingen* levert blijken van die grondige kennis en van het gepast gebruik daarvan.

De wezenlijke en hechte roem, welke MEYER door zijne nuttige werken heeft behaald, zal tot het nageslacht overgaan. Zijn naam hecht zich aan de voortgangen van den menschelijken geest, en aan de ontwikkeling der beschaving: hij heeft onze kennis uitgebreid; hij heeft verscheiden gewigtige punten der geschiedenis in derzelver waar licht voorgesteld; hij heeft ruimschoots op zich kunnen toepassen de woorden van een dichter en wijsgeer: *none omnis moriar.*

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Febru. 3 El 1 Palm 0 Duim; gewassen 35 Duim; gevallen 0 D.
Den 25 dito 3 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 20 Duim; gevallen 0 D.

Heden overleed alhier mijn teedergeliefde Echtgenoot, *P. R. VAN ELLEKOM.*

Arnhem, den 23sten Februarij 1835.

de Wed. W. VAN ELLEKOM.
Geb. VAN DAVELAAR.

---

† § † COMMISSARISSEN TOT DE NEGOTIATIE VOOR DEN STRAATWEG VAN *ZUTPHEN* NAAR *APELDOORN* EN *DIEREN* adverteren bij deze, dat, op Maandag den 2den Maart 1835, des middags om twaalf uren, ten Raadhuize van gezegde Stad, ten overstaan der tegenwoordig zijnde Deelhebberen, zal worden gedaan REKENING EN VERANTWOORDING van den opbrengst der Gabellen op gezegden Weg, over den jare 1834, en te gelijker tijd geregeld het Divident, op de aandeelen in gemelde Negotiatie, over het even gezegde jaar, uit te betalen.

Zutphen, den 16den Februarij 1835.

De President-Commissaris,
P. J. SWAVING.

---

† § § Het GEMEENTE-BESTUUR DER STAD EN HEERLIJKHEID *BATENBURG* is van meening, onder nadere approbatie van Hun Edel Groot Achtbaren, in het publiek aan te besteden, op den 6den Maart 1835, des voormiddags om 11 ure, op de Raadkamer:

Het BOUWEN van een SCHOOL-LOCAAL voor 100 Leerlingen. Het bestek en de conditien zullen, gedurende 14 dagen, ter lezing liggen.

---

§ † § Op aanstaanden Dingsdag, den 3den Maart, zal het voorgenomen BENEFIT-CONCERT van *C. SCHUBERTH* en *C. MARX* plaats hebben, waarvoor de Entré-biljetten zullen te bekomen zijn bij *J. C. MARX.*

---

§ † § De Notaris Mr. *Js. NYHOFF*, zal op den 7den Maart 1835, des morgens ten elf ure, aan den Hes onder *Oosterbeek*, ten overstaan van den Heer Vrederegter van het Kanton *Wageningen*, bij toeslag finaal en zonder beraad, aan de meestbiedenden in het openbaar verkoopen:

De VASTE GOEDEREN onder *Oosterbeek*, bij vorige Nummers dezer Courant en Affixie-Biljetten breeder omschreven, zijnde den 21sten Februarij l. l. ingezet als volgt:

Het 1ste perceel op	ƒ 3000.
Het 2de perceel op	« 269.
Het 3de perceel op	« 465.
Het 4de perceel op	« 549.
Het 5de perceel op	« 159.
Het 1ste en 2de perceel in Massa op	« 1049.
Het 3de, 4de en 5de perceel in Massa op	« 1246.
Het 2de, 3de, 4de en 5de perceel in Massa op	« 1661.

Nadere informatien zijn te bekomen bij genoemden Notaris *NYHOFF*, in de Turfstraat te *Arnhem.*

---

§ § § Op Dingsdag den 17den Maart 1835, zal door de Notarissen Mrs. *G. VAN ECK* en *W. H. TAAY*, bij *A. PRINS* op den Grooten Oord te *Arnhem*, worden verkocht:

De als dan nog voor handen zijnde WINKEL-GOEDEREN van MEUBELEN, nieuwe VLOER-TAPIJTEN, KARPETTEN, GEWAST-DOEK, KAMER en VLOERMATTEN, een groot aantal SCHILDERIJEN, waaronder van voorname Meesters; als ook een zeer nette bruin geboende MANGEL, Mahonijhouten KABINET, Smyrna's en Schotsch TAPIJT, heldere SPIEGELS, TRUMEAU-TAFEL met Konings-Marmeren blad, eene fraaije KAGCHEL, tot verwarming van twee Kamers geschikt; LEDIKANTEN met BEHANGSEL, STOELEN, SECRETAIRE, COMPTOIR-KABINET, groote ETENSTAFEL met 7 Eikenhouten Inlegbladen; PENDULE, extra goed gaande staande KLOK, en vele andere GOEDEREN meer.

De Goederen zullen des Zaturdags en Maandags voor den Verkoopdag voor ieder te zien. Blijvende inmiddels alles UIT DE HAND voor contant geld TE KOOP.

---

† § † Men is voornemens op Woensdag den [illegible] Maart 1835, des voormiddags ten 10 ure, [illegible] door *CLASSYN*, in de Bakkerstraat te *Arnhem*, in het openbaar te verkoopen:

Een zeer netten INBOEDEL, waaronder gladhouten MEUBELEN, PORCELEIN, GLAS- en AARDEWERK, KOPER, TIN, BLIK, BEDDEN en TOEBEHOOREN, TAFEL- en BEDDELINNEN, gemaakt ZILVER, waaronder twee KANDELAREN, enz.

De Goederen zullen daags te voren, van 10 ure des morgens tot 's namiddags ten drie ure, te zien zijn.

---

§ † § Te HUUR of te KOOP, tegen 1 Mei e. k. Een HEERENHUIS in de Bakkerstraat te *Arnhem*, Lett. D. No. 153, te bevragen bij den Heer *GERHARDS* aan de Bergstraat of bij den Notaris [illegible] *FROY* te *Arnhem.*

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: 12 stuks fraaije en uit één Blok gezaagde wit geaderde Italiaansche MARMEREN PLATEN, ieder breed 1,30 El, en dik 25 streep.

14 Dito Dito, breed 0,80 El, lang 2,12 El, en dik 25 Streep; zeer geschikt tot Vloeren in Vestibules of Gangen, en tot Lambrizeringen. Te bevragen, met franco-brieven, bij den Stads Architect te *Arnhem.*

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP, eene partij PEPPELEN PLANKEN, [illegible] en 4 El 70 Duim, breed van 31 tot 36 Duim, en [illegible] dik 5 Duimen Nederlandsche Maat; liggende op het Buitengoed *Fontanus*, nabij *Arnhem*, en aldaar te bevragen.

---

† § † De Ondergeteekende verwittigt de belanghebbenden, dat van heden af de CERTIFIKATEN op *Fransche Geconsolideerde Inscriptien* ten zijnen Kantore kunnen worden ingediend, ten einde daarbij de *nieuwe Coupons* te *Amsterdam* te laten ontvangen.

Arnhem, den 24sten Februarij 1835.

E. C. ENGELBERTS,
Commissionaris in Effecten.

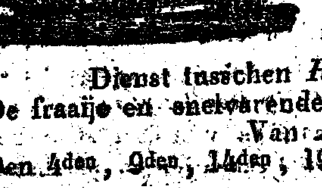
---

† § † Gehuwde Burgerlieden verlangen, van Mei tot November, voor 6 Maanden, KOST en INWONING, bij lieden van de Protestantsche Godsdienst, in een aangenaam oord van *Gelderland*. Hiertoe iemand genegen zijnde, adressere zich met gesloten Brieven, waarin de prijs en de gelegenheid vermeld staat, franco aan den Uitgever dezer Courant.

---

§ † § In eene niet onaanzienlijke Stad in *Gelderland*, wordt, tegen den eersten April aanstaande, of vroeger, gevraagd een ONGEHUWD PERSOON, van een onbesproken gedrag en de Hervormde Godsdienst, de vereischten bezittende, om, als MEESTERKNECHT, bij eene Weduwe, in eene VERWERS-AFFAIRE, werkzaam te kunnen zijn. — Men vervoege zich in *persoon*, of met *gefrankeerde* Brieven, bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem.*

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen *Rotterdam*, *Arnhem* en *Keulen.*

De fraaije en snelvarende Stoomboot *LUDWIG* vertrekt:

Van *Arnhem* naar *Keulen*:

Den 4den, 9den, 14den, 19den, 24sten en 29sten Maart, 's morgens ten 7 uren.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:

Den 1sten, 7den, 12den, 17den, 22sten en 27sten Maart, 's morgens te $9\frac{1}{2}$ ure.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.